

Рассипайлова М. М.,
к.е.н., доц. Фіщенко О. М.
ДВНЗ Донецький національний технічний університет

ПРИБУТОК ЯК ДЖЕРЕЛО ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах господарювання для забезпечення якості економічного зростання і конкурентоспроможності продукції, що випускається підприємство повинно носити інноваційний характер. Це складне завдання, так будь-яке сучасне підприємство стає перед вибором: якщо воно не виробляє нову продукцію, то рано чи пізно воно розориться, якщо виробляє, то налагодження випуску нових виробів пов'язано з великими витратами.

В умовах зростаючої конкуренції активна інноваційна діяльність на підприємствах все більше визначає успіх підприємницької діяльності. Нові ідеї і продукти, нові технології та організаційні рішення виводять підприємства з кризових ситуацій і гарантують їм отримання прибутку і фінансову стабільність. Тому сучасні підприємства намагаються в міру своїх можливостей оновлювати основні фонди, впроваджуючи нові технології у виробництво, випускати нові види продукції, оновлювати перелік послуг, що надаються, підвищуючи їх якість і конкурентоспроможність. На сьогоднішній день дуже важливо приділяти велику увагу саме інноваційного розвитку підприємства для того, щоб вижити підприємству на ринку в сучасних умовах жорсткої конкуренції.

Проблеми управління формуванням прибутку від інвестиційної діяльності досліджувалась в працях багатьох зарубіжних та вітчизняних економістів таких як Гладкий У., Даций Н., Захарин С., Ковальов В., Косовий

Т., Хелферт Е. та інші. Найбільш детально розкрита проблема формування та управління прибутку в роботах Бланка І., де досліджується механізм формування інвестиційного прибутку. Проте в даних роботах не в повній мірі висвітлені можливості використання прибутку для фінансування інноваційної діяльності підприємства. Отже метою дослідження є викоремлення ролі прибутку для фінансового забезпечення інноваційних процесів.

Джерела фінансування інноваційної діяльності підприємства підрозділяються на зовнішні і внутрішні (власні). Інноваційна діяльність може здійснюватись за рахунок: власних фінансових ресурсів інвестора (прибуток, амортизаційні відрахування, відшкодування збитків від аварій, стихійного лиха, грошові нагромадження і заощадження громадян, юридичних осіб тощо) [1].

Протягом останніх десяти років основним джерелом фінансування інноваційної діяльності залишаються власні фонди підприємства [2, с. 18]. Внутрішнє фінансування інноваційної діяльності здійснюється за рахунок власних коштів, в тому числі:

- доходи підприємства : Частина прибутку від реалізації товарної продукції, виконаних НДР, будівельно-монтажних робіт, фінансових операцій та ін);
- надходження (амортизаційні відрахування, виручка від реалізації вибулого майна, стійкі пасиви, цільові надходження, інші надходження);
- фінансові ресурси, що мобілізуються на фінансовому ринку (продаж власних акцій, облігацій та інших видів цінних паперів);
- фінансові ресурси, що надходять в порядку перерозподілу (страхові відшкодування за настали ризикам, фінансові ресурси, надходження від асоціацій, галузевих і регіональних структур).

Нерозподілений прибуток в сучасній світовій практиці розглядається як важливе джерело фінансування інвестицій підприємства. Можливість використання цього джерела залежить від дивідендної політики підприємства так як виплата хоча б невеликих дивідендів в загальному випадку краще

повного реінвестування прибутку навіть в високорентабельний інноваційний процес [3, с. 13-15]

Перевагами даного джерела фінансування є:

- відсутність витрат, що виникають при залученні позикових коштів;
- в даному випадку власники зберігають повний контроль над підприємством;
- поширення можливостей активізації інноваційних процесів на підприємствах.

Недоліки використання прибутку в якості джерела фінансування:

- обмежена і змінюється величина даного ресурсу;
- складність планування і прогнозування;
- Залежність від дуже великої кількості зовнішніх чинників, дуже погано піддаються впливу з боку управління підприємства (наприклад, кон'юнктура ринку, динаміка попиту та пропозиції, середній ринковий рівень цін і ін.).

Однак, навіть наявність подібних недоліків не може знизити привабливості і ефективності прибутку для фінансування інноваційних процесів.

Список використаних джерел

1. Закон України про інвестиційну діяльність від 18.09.1991 № 1560-XII. <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
2. Инновации в Украине: Европейский опыт и рекомендации для Украины – Том 3. – Инновации в Украине: предложения к политическим мероприятиям (проект от 09.10.2011). – К.: Феникс, 2011. – 334 с.
3. Голубев А.А. Экономика и управление инновационной деятельностью: уч. Пособие. Санкт Петербург, 2012. – 299 с.